

at inddrage de særlige Fonds kunde ikke lovlig ske ved en Beslutning paa Finantsloven; det var en altfor indgribende Foranstaltning. Det blev da heller ikke vedtaget, men i Konsekvens hermed hævdede man Maret efter den Forbindelse, der hidtil havde bestaaet mellem Universitetet og Kommunitetet, og gjorde gjældende, at naar de begge skulde staa uafhængige af Statskassen, maatte de ogsaa staa uafhængige indbyrdes, det var ikke Andet end en naturlig Konsekvens. Saaledes har det været Tilfældet siden, at Universitetet har maattet dække sit Understud. Det fik imidlertid Tilskud fra Statskassen ved Finantsloven af 1875, men det forandrer ikke Sagens Væsen, at Universitetet blev staaende som en selvstændig Anstalt, der selv maatte betale sit Understud. Hvad er det nu, den høitærede Kultusminister har gjort ved Benyttelsen af den midlertidige Finantslov? Det er i Virkeligheden Noget, der kommer en Inddragning af de separate Fonds nær; det er en Foranstaltning, der faaer den Virkning, at enhver ny Bevilling til Universitetet — forudsat, at Foranstaltningen bliver gennemført, saaledes som det var tilfaldet fra Ministerens Side — bliver en Bevilling direkte at Statskassen. Altsaa, den Frygt, som blev gjort gjældende overfor Inddragningen af de separate Fonds, at man fra Rigsdagens Side skulde blive mere vanskelig med Bevillingen til Universitetet, rammer fuldstændig Foranstaltningen i denne Form. Men det er dernæst denne Foranstaltning i en værre Skikkelse, thi der opnaas ikke den Fordel, man vilde faae ved en fuldstændig Inddragning, nemlig at simplificere Bestyrelsen. Men jeg gjør gjældende, at i det Væsentlige er det en Foranstaltning, der ikke har meget ringere Betydning og Vægt end en virkelig Inddragning, og dette har den høitærede Minister nu gjort, ikke alene uden særlig Lov, hvad man dengang modsatte sig, men endog uden Finantslov, ved den blot og bar administrativ Foranstaltning. Jeg skal sige til, at selv set fra den høitærede Ministers eget Synspunkt forekommer det mig, at denne Foranstaltning ikke kan opretholdes, thi hvilken end den Bemyndigelse er, som den høitærede Minister mener at kunne søge i den midlertidige Finantslov, kan den under alle Omstændigheder kun være en foreløbig Bemyndigelse, og en foreløbig Bemyndigelse

vilde, forekommer det mig, fra Ministerens Standpunkt netop have faaet sit Udtryk derved, at en saadan Dækning skete ved Forsud, altsaa ved Saan, der blev berigtiget ved Finantslovens endelige Gjennemførelse eller ved en Decision. Jeg siger, at set fra Ministerens eget Synspunkt, forekommer det mig, at en saadan Fremgangsmaade vilde være korrektere. Det er derfor, man har fremdraget dette Spørgsmaal om Dækningen af Universitetets Understud, som jo er iblandt den lange Række af Indstillingspunkter for Statsregnskabet, der indstilles til ikke at kunne passere. Med disse Ord skal jeg anbefale Vedtagelsen af samtlige gjorte Indstillinger, idet jeg forøvrigt med Hensyn til alle Enkeltheder henviser til Statsrevisorernes Betænkning, i hvilken der er gjort tilstrækkelig Rede for dem.

Scharling: Een Ting er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i, og det er, at det er overmaade beklageligt, at der har kunnet hengaa et Aar, i hvilket der ikke er blevet vedtaget nogen Finantslov; thi dert har han Ret, at den saakaldte midlertidige Finantslov ikke er en Finantslov efter Grundlovens Opfattelse af dette Ord. Men dertil indskrænker jeg næsten ogsaa Enigheden, hvilket tilstrækkelig vil ses af den foreliggende Betænkning. Jeg kan yderligere indrømme, at det maaste ikke er umuligt at paapege Feil, der ere begaaede fra Regeringens Side overfor hele den politiske Stilling i det paagjældende Aar og med Hensyn til Anvendelsen af den foreløbige Finantslov, men jeg maa ialtsald strax hævde, at der isaafald er begaaet Feil fra alle Sider, og at det derfor vistnok vilde være rettest, om man i det Hele fulgte det kloge Raad, som en meget erfaren forhenværende Statsrevisor, den 4de kongevalgte Landsthingsmand (Fischer), gav ved Forhandlingernes Slutning i det andet Thing, at man skulde liste sig saa stille og lydøst fra denne Sag som muligt. Men naar der desuagtet her i Tinget nu er fremkommet Forslag om, at Rigsdagen skulde udtale sin udtrykkelige Misbilligelse af Regeringens Færd ved Finantslovens Behandling i det paagjældende Aar, og det udtales, at der er sket en aabenbar Tilfidsættelse af en konstitutionel Pligt, maa jeg bemærke, at der i de Ord, jeg for udtalte, ikke ligger nogen-